

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาต่อเนื่องเป็นการศึกษาที่จัดให้สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมจากความรู้เดิมที่มีอยู่ หรือต้องการศึกษาเพื่อให้ทันกับสังคมใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม (รัตนา พุ่มไพศาล, 2528: 5) การศึกษาต่อเนื่องจึงมีความสำคัญสำหรับทุกวิชาชีพ เพราะนอกจากจะช่วยให้บุคคลได้รับความรู้ตามที่ตนสนใจแล้ว ยังเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในวิชาชีพ ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในยุคที่สังคมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีการเพิ่มขึ้นของข้อมูลข่าวสาร และความเจริญด้านเทคโนโลยีที่ไม่หยุดยั้ง ย่อมเป็นเหตุผลให้บุคคลที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพต่างๆ ต้องแสวงหาความรู้ใหม่ในสาขาวิชาชีพของตนเพิ่มเติมอยู่เสมอ

นักวิชาการในวิชาชีพบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ต่างตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการเพิ่มพูนความรู้ด้านการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะด้วยวิธีการฝึกอบรม การสัมมนา และการประชุมทางวิชาการ (พิมพ์ร่ำไพ เปรมสมิทธิ์ และรุ่งทิพย์ ห่อวโนทยาน, 2537: 148) แม้ว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องจะไม่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อประสิทธิภาพของห้องสมุด แต่การที่บุคลากรห้องสมุดได้รับความรู้ใหม่และมีโอกาสฝึกฝนทักษะทางวิชาชีพเพิ่มเติม ย่อมจะนำไปใช้ในการพัฒนางานห้องสมุดให้ก้าวหน้า การสนับสนุนให้บุคลากรห้องสมุดเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องที่เหมาะสม จึงเป็นการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาชีพให้ทันสมัยอยู่เสมอ (Creth, 1989: 145)

ครูบรรณารักษ์ที่ปฏิบัติงานในห้องสมุดโรงเรียนเป็นบุคลากรห้องสมุดกลุ่มหนึ่งที่จำเป็นและสมควรได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง ด้วยเหตุผลที่ว่าขอบเขตของงานที่ครูบรรณารักษ์ต้องทำ มีความแตกต่างจากบรรณารักษ์ที่ปฏิบัติงานในห้องสมุดประเภทอื่น นอกจากการทำงานห้องสมุดซึ่งเป็นงานวิชาชีพโดยตรงแล้ว ครูบรรณารักษ์ยังต้องสอนหนังสือและรับผิดชอบงานอื่นๆ ตามที่ผู้บริหารโรงเรียนมอบหมายอีกด้วย ดังปรากฏในผลการวิจัยที่เกี่ยวกับห้องสมุดโรงเรียนที่พบว่า ครูบรรณารักษ์ส่วนใหญ่ รับผิดชอบงานห้องสมุดและงานสอน (ยุพิน เตชะมณี, ภรณ์ ศิริโชติ และกุลธิดา ท้วมสุข, 2529 ; นงนุช พิเศษฐพันธ์, 2529 ; เกสร บัวทอง, 2532 ; ชารดี กลิ่นสมุทร, 2532) ส่วนวิชาที่สอนนั้น พบว่า ครูบรรณารักษ์จำนวนมากที่สุดต้องสอนวิชาการศึกษาค้นคว้าเบื้องต้น หรือ

วิชาการใช้ห้องสมุด (ยุพิน เตชะมณี, ภาณี ศิริโชติ และกุลธิดา ท้วมสุข, 2529 ; เกสร บัวทอง, 2532) และนอกเหนือจากงานสอนและงานห้องสมุดแล้ว ยังพบว่า ครูบรรณารักษ์ต้องรับผิดชอบงานอื่นๆ ด้วย เช่น การเป็นครูประจำชั้น รับผิดชอบงานวิชาการส่วนกลางของโรงเรียน งานอาหารกลางวัน เป็นต้น (กุสุมา ศิริ, 2528 ; ณัฐธินิ ประเทืองยุคันต์, 2536)

งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นได้สะท้อนภาพของครูบรรณารักษ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาและครูบรรณารักษ์โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติบางส่วน ยังมีโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติอีกประเภทหนึ่งที่ผลการวิจัยยังมีน้อย ทำให้ไม่มีความรู้เกี่ยวกับครูบรรณารักษ์ที่ปฏิบัติงานในห้องสมุด นั่นคือ โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำเป็นโครงการขึ้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 - 2540 โดยเป้าหมายสำคัญของโครงการก็เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาไปในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศยกเว้นกรุงเทพมหานคร จัดให้มีการขยายการสอนจากระดับประถมศึกษา จนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความพร้อมและความเหมาะสม ถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการยกระดับการศึกษาให้เด็กไทยได้เรียนจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั่นเอง

โรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นโรงเรียนที่กระจายอยู่ในภูมิภาคต่างๆ มีการจัดการศึกษาที่แตกต่างจากโรงเรียนประถมศึกษาอื่นๆ ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เนื่องจากมีการสอนใน 3 ระดับในโรงเรียนเดียวกัน คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนที่เข้าโครงการนี้ต้องเป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมในด้านที่มีนักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และโรงเรียนมีความสามารถขยายชั้นเรียนไปสู่ระดับมัธยมศึกษาได้ ผลดีคือลดภาระค่าใช้จ่ายของนักเรียนได้โดยนักเรียนสามารถเรียนในระดับสูงขึ้นแต่เรียนอยู่ที่เดิม และช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายภาครัฐในเรื่องของอาคารเรียน จำนวนโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศมีรวมทั้งสิ้น 6,281 แห่ง เป็นโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คือ 2,943 แห่ง รองลงมา เป็นโรงเรียนในภาคกลาง 1,910 แห่ง ภาคใต้ 721 แห่ง และภาคเหนือ 707 แห่ง

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือนับเป็นภูมิภาคที่มีโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าภูมิภาคอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบจำนวนประชากรในภูมิภาคนี้ โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในวัยเรียนกับอัตราการเรียนต่อแล้ว พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราการเรียนต่อต่ำมาก แต่เมื่อรัฐบาลได้จัดให้มีโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้น ส่งผลให้อัตราการเรียนต่อเพิ่มขึ้นในระยะเวลาดังกล่าว นอกจากนี้ จากสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของ

ประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ส่วนใหญ่มีอาชีพด้านการเกษตร มีการศึกษาในระดับไม่สูงนัก และรายได้ค่อนข้างต่ำ ทำให้รัฐบาลเน้นการพัฒนาโดยจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมอาชีพในท้องถิ่นให้กับประชาชนในภูมิภาคนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2538) การดำเนินงานเพื่อเปิดโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลซึ่งยึดหลักความจำเป็นและความต้องการของท้องถิ่น และความพร้อมของโรงเรียนเพื่อมุ่งขยายโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ที่อยู่ห่างไกลในชนบท ด้วยโอกาสและด้วยฐานะทางเศรษฐกิจ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2538)

อย่างไรก็ดี แม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้คำนึงถึงความพร้อมด้านบุคลากร อาคารสถานที่ สภาพชุมชนซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงเรียนควบคู่กับความจำเป็นและความต้องการ เพื่อการพิจารณาเปิดโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วก็ตาม ยังพบว่า โรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ยังขาดความพร้อมด้านอาคารเรียนและห้องปฏิบัติการต่างๆ ขาดแคลนวัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอน ขาดหนังสือส่งเสริมการสอนของครูและหนังสือประกอบเพื่อส่งเสริมความรู้ใหม่ ขาดกรณีศึกษาและติดตามการปฏิบัติงาน รวมทั้งขาดแคลนบุคลากรทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แม้ว่าโรงเรียนได้รับการจัดสรรอัตรากำลังตามที่ควรจะเป็น แต่ปัญหาคือไม่มีครูสนใจไปปฏิบัติงานในโรงเรียนชนบทห่างไกล (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2538 ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535, 2538) สภาพและปัญหาต่างๆ ดังกล่าวของโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียน

ครูบรรณารักษ์เป็นบุคลากรกลุ่มหนึ่งในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ประสบปัญหาหลายประการในด้านการดำเนินงานห้องสมุด นับตั้งแต่ครูที่ปฏิบัติงานไม่มีความรู้ทางบรรณารักษศาสตร์ ห้องสมุดได้รับงบประมาณในแต่ละปีไม่เพียงพอกับการดำเนินงาน เวลาในการให้บริการมีน้อย หนังสือบนชั้นไม่มีการจัดหมู่หนังสือ ทรัพยากรสารสนเทศไม่ตรงกับความต้องการ ไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย และโต๊ะ-เก้าอี้ไม่เหมาะสมกับผู้ใช้ (ประภาภรณ์ เทศประสิทธิ์, 2540) อาจกล่าวได้ว่า ปัญหาต่างๆ ข้างต้นมีสาเหตุมาจากความไม่พร้อมของภาครัฐในการจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนในโครงการได้อย่างเพียงพอและความไม่พร้อมด้านบุคลากรของโรงเรียนที่เข้าโครงการ รวมทั้งบุคลากรที่ปฏิบัติงานในห้องสมุดโรงเรียน

สำหรับปัญหาความไม่พร้อมของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในห้องสมุดโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ การไม่มีความรู้ทางบรรณารักษศาสตร์ ทำให้งานห้องสมุดในโรงเรียนไม่เป็นระบบ ห้องสมุดไม่เป็นศูนย์กลางการศึกษาค้นคว้าของนักเรียน ไม่มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีการใช้ประโยชน์จากห้องสมุดและครูไม่สนับสนุนให้นักเรียนค้นคว้าในห้องสมุด งานห้องสมุดจัดเป็นงานวิชาชีพที่ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรู้ในงานด้านต่าง ๆ ทั้งงานบริหาร งานเทคนิค งานบริการ หรืองานกิจกรรม เพื่อทำให้งานห้องสมุดได้มาตรฐาน ครูบรรณารักษ์จึงจำเป็นต้องมีความรู้ในวิชาชีพและมีโอกาสฝึกงานห้องสมุดเพื่อนำทักษะในการปฏิบัติงานดังกล่าวมาดำเนินงานห้องสมุดโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ

ครูที่รับผิดชอบงานห้องสมุดในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ขาดความรู้ทางบรรณารักษศาสตร์ จึงจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ในวิชาชีพนี้ ส่วนครูบรรณารักษ์ที่มีความรู้ในวิชาชีพอยู่แล้ว แต่ด้วยภาระหน้าที่รับผิดชอบในโรงเรียน ทำให้ไม่มีเวลาทำงานห้องสมุดได้อย่างเต็มที่ ขาดการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและไม่มีเวลาติดตามความรู้ใหม่ในวิชาชีพอยู่เสมอ การฝึกฝนและแสวงหาความรู้และเทคนิคใหม่ๆ ไม่ว่าจะโดยการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทหรือรูปแบบใด เป็นการศึกษาต่อ การอบรม การประชุม การนิเทศ การศึกษาดูงาน หรือ การอ่าน การเขียน และการวิจัยเพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ย่อมเป็นความจำเป็นที่ครูบรรณารักษ์ต้องปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอเช่นเดียวกัน

แม้ว่าการศึกษาหาความรู้ใหม่ในวิชาชีพหรือการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม จะเกิดจากความต้องการและเป็นความจำเป็นของครูบรรณารักษ์เองก็ตาม แต่การสนับสนุนจากหลายๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องของครูบรรณารักษ์เป็นไปได้ด้วยการส่งเสริมจากผู้บริหารโรงเรียนและความร่วมมือจากครูผู้สอนรายวิชาต่างๆ ในโรงเรียนย่อมมีส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องประสบความสำเร็จ ในขณะที่เดียวกันความพร้อมและความเหมาะสมของแหล่งที่จัดว่ามีการจัดกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง รูปแบบที่ครูบรรณารักษ์ต้องการหรือไม่ ความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรมตามช่วงเวลาและสถานที่ตั้งของหน่วยงานที่จัด เหล่านี้ต่างเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการและการตัดสินใจเลือกเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องได้ทั้งสิ้น

จากการที่โรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นโรงเรียนที่มีความสำคัญต่อการขยายโอกาสทางการศึกษาของจังหวัดต่างๆ และจากปัญหาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ประสบด้านบุคลากรและการจัดการเรียนการสอน ครูบรรณารักษ์ที่รับผิดชอบงานห้องสมุดยังขาดความรู้ทางบรรณารักษศาสตร์ซึ่งมีผลต่อการดำเนินงานห้องสมุดทำให้ทั้งครูและนักเรียนไม่สามารถใช้ประโยชน์จากห้องสมุดได้อย่างเต็มที่ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความต้องการการศึกษาต่อเนื่องของครูบรรณารักษ์ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการ

ศึกษาชั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีโรงเรียนในโครงการจำนวนมากกว่าภูมิภาคอื่น ในด้านเหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง ลักษณะของกิจกรรมและหน่วยงานที่จัดกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง ขอบเขตความรู้ที่ต้องการ และการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่จัดกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องจัดกิจกรรมให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการของครูบรรณารักษ์โรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐานและโรงเรียนอื่นๆ ในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการการศึกษาต่อเนื่องของครูบรรณารักษ์ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านเหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง ลักษณะของกิจกรรมและหน่วยงานที่จัดกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง ขอบเขตความรู้ที่ต้องการ และการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สมมติฐานของการวิจัย

ครูบรรณารักษ์ส่วนใหญ่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องแบบไม่เป็นทางการ และต้องการความรู้ด้านงานเทคนิค เพื่อนำไปใช้ในการทำรายการและจัดหมู่หนังสือของห้องสมุด

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ทำการศึกษาความต้องการการศึกษาต่อเนื่องของครูบรรณารักษ์ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เฉพาะโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเปิดสอนตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533-2540 โดยศึกษาความต้องการการศึกษาต่อเนื่องของครูบรรณารักษ์ ในด้านเหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง ลักษณะของกิจกรรมและหน่วยงานที่จัดกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง ขอบเขตความรู้ที่ต้องการ และการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูบรรณารักษ์ที่ปฏิบัติงานในห้องสมุดโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวนทั้งสิ้น 2,938 คน จำแนกเป็นครูบรรณารักษ์โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 870 คน และครูบรรณารักษ์โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 2,068 คน ทั้งนี้ไม่รวมประชากรที่เป็นครูบรรณารักษ์โรงเรียนขนาดเล็ก

ซึ่งมีเพียง 5 คน ในการคำนวณกลุ่มตัวอย่างครูบรรณารักษ์เพื่อหาขนาดตัวอย่างประชากรที่เหมาะสม โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน(Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ตัวอย่างกลุ่มประชากรทั้งสิ้น 352 คน และเมื่อนำกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้มาเทียบอัตราส่วนจะเป็นกลุ่มตัวอย่างของครูบรรณารักษ์โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 105 คน และครูบรรณารักษ์โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 247 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาต่อเนื่อง และการจัดกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องทางบรรณารักษศาสตร์ ทั้งจากหนังสือ บทความ งานวิจัย และสิ่งพิมพ์อื่นๆ

2. สร้างแบบสอบถาม เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งเนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง

ตอนที่ 2 ความต้องการการศึกษาต่อเนื่องของครูบรรณารักษ์ ในด้านเหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง ลักษณะของกิจกรรมและหน่วยงานที่จัดกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง

ตอนที่ 3 ขอบเขตความรู้ที่ต้องการ

ตอนที่ 4 การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูบรรณารักษ์ที่มีต่อความต้องการการศึกษาต่อเนื่อง

3. ทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับครูบรรณารักษ์ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 19 จังหวัดๆ ละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 19 คน เป็นครูบรรณารักษ์โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 9 คน และครูบรรณารักษ์โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 10 คน

4. ตรวจสอบข้อบกพร่องของแบบสอบถามและปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

5. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ให้กับครูบรรณารักษ์ทางไปรษณีย์

6. รวบรวมแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ

7. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

8. รายงานผลการวิจัย อภิปรายผล และเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นแนวทางให้หน่วยงานที่จัดกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องจัดกิจกรรมให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการของครูบรรณารักษ์

คำอธิบายศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ครูบรรณารักษ์ หมายถึง ครูที่ทำหน้าที่สอนหนังสือและปฏิบัติงานห้องสมุดด้วย

โรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยแบ่งโรงเรียนออกเป็น 3 ขนาด (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540) คือ

- 1) โรงเรียนขนาดเล็ก เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียน 1 – 120 คน
- 2) โรงเรียนขนาดกลาง เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียน 121 – 300 คน
- 3) โรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียน 301 – 1,500 คนขึ้นไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย